

عنوان مقاله:

کارایی روش بکمونند در ارزیابی شبکه جاده جنگلی در روش چوبکشی زمینی با اسکیدرهای چرخ لاستیکی (مطالعه موردی: سری نمخانه، جنگل خیرود)

محل انتشار:

مجله جنگل ایران، دوره 1، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

کاظم پویا - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته جنگلداری دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

باریس مجنونیان - دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

جهانگیر فقهی - دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

مجید لطفعلیان - دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه مازندران

احسان عبدی - دانشجوی دکتری رشته جنگلداری دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

جاده سازی از پرهزینه ترین سرمایه گذاری ها در مدیریت طرح های جنگلداری است و بر هزینه های بخش های مختلف مدیریتی جنگل تاثیر بسزایی دارد. در نتیجه باید قبل از ساخت شبکه جاده جنگلی، ارزیابی فنی و اقتصادی دقیقی در مورد گزینه های مختلف طراحی شده برای انتخاب بهترین گزینه شبکه جاده صورت گیرد. روش بکمونند در رابطه با قابلیت های خروج چوب وسایل کشنده زمینی (اسکیدر چرخ لاستیکی) یکی از روش های رایج در ایران جهت ارزیابی گزینه های مختلف شبکه جاده جنگلی به منظور انتخاب بهترین گزینه شبکه جاده است. در این تحقیق که در بخش نم خانه جنگل آموزشی و پژوهشی خیرود انجام شد، با محاسبه حداکثر فاصله چوبکشی تتوریک و ایجاد بافرهایی به همان عرض در اطراف شبکه جاده جنگلی موجود، مساحت مناطقی که در آن ها قابلیت خروج چوب به وسیله اسکیدر چرخ لاستیکی وجود داشت، با استفاده از روش بکمونند محاسبه شد. سپس با در نظر گرفتن عوامل محدودکننده چوبکشی اسکیدرهای چرخ لاستیکی، مساحت مناطق زیر پوشش چوبکشی اسکیدر چرخ لاستیکی محاسبه شد و با مساحت مناطق زیر پوشش چوبکشی اسکیدر چرخ لاستیکی با استفاده از روش بکمونند مورد مقایسه قرار گرفت. نتایج نشان داد که روش تتوریک ارزیابی بدون توجه به محدودیت های چوبکشی زمینی با اسکیدرهای چرخ لاستیکی، بهترین گزینه شبکه جاده جنگلی نیست و در استفاده از این روش باید محدودیت های چوبکشی زمینی مورد توجه قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

شبکه جاده جنگلی، اسکیدر چرخ لاستیکی، روش بکمونند، فاصله چوبکشی، بخش نم خانه جنگل خیرود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1873442>

